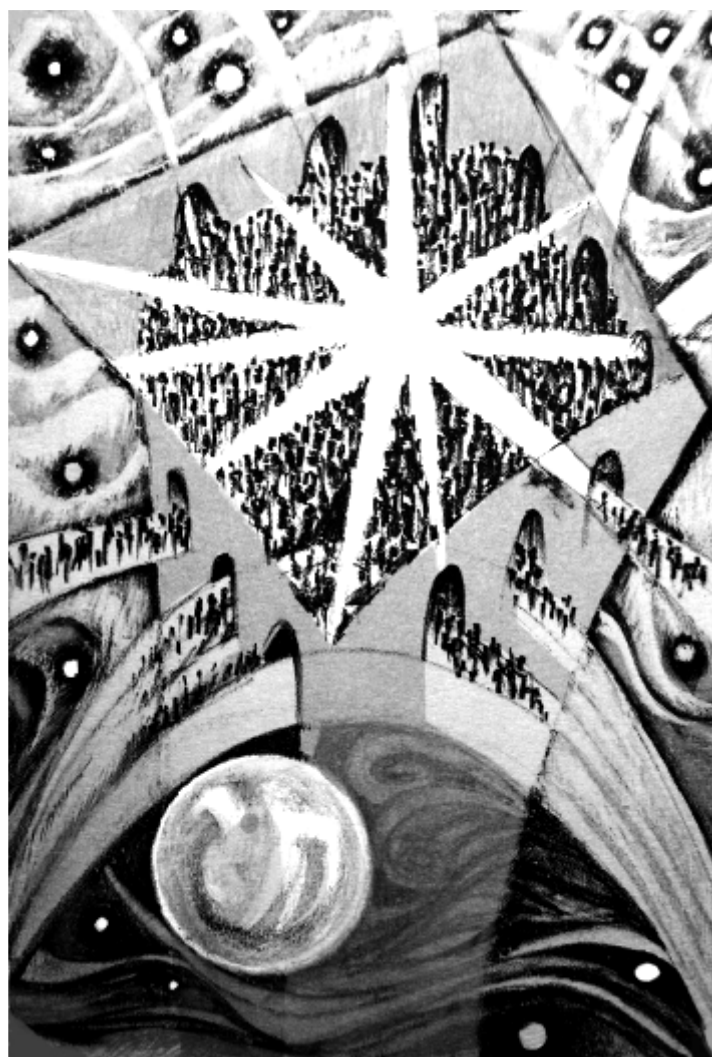

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Jana Wienerová
Dvanáct bran – zaslíbený Jeruzalém

XVI. ročník, číslo 12 – prosinec 2010

SLOVO NA ÚVOD

Vánoce... Příběh o Božím vstupu do tohoto světa. Bůh přichází! Pán přichází! Král přichází! Celý Advent jsme si to opakovali - a pak Vánoce. Mimino v krmelci převrací naruby představy bohů, pánů a králů.

Tenhle křesťanský Bůh, Pán a Král si v tom, zdá se, libuje. Tohle převrácení našich představ naruby, to je něco, čím naplňoval celý svůj život - od narození až po vzkříšení. No, nepřešlo ho to ani potom.

Letnice - kdo to vlastně čekal, že to bude takhle? Jedni po gamalielovsku čekali, že nebude nic a jiní čekali brzký zánik všehomíra v žáru ohně posledního soudu a druhého příchodu Páně...

Vlastně by nás mělo spíš překvapit, kdyby ten druhý příchod vypadal podle našich představ, ať už jsou jakékoliv. Vánoční příběh jako předznamenání všech dalších Ježíšových příběhů je jeden velký otazník, který bychom si měli dát ke každé představě o Božích plánech a o tom, jak že se ten náš svět bude vyvíjet v okamžiku, kdy dáme Bohu prostor k tomu aby jednal.

Ejhle - Bůh se nechává omezit. Někdy ano. Někdy ne - abychom náhodou neustrnuli zase v dalším stereotypu, že když si dost dupneme, tak Pán Bůh uteče. Herodes si zkusí dupnout až kam, přinese do Betléma spoustu bolesti a pláče, ale stejně si svou neprosadí.

Ale někdy ano. Docela často ano. Proto to v tomhle světě vypadá, jak to vypadá. Herodesové všech věků dupají a prochází jim to. My také.

Také jsme Herodesové, co se jim nehodí do krámu Bůh, který jedná podle svého - a pak to podle toho vypadá. A prochází nám to, protože máme svobodu. A nebo nám to neprojde a my jsme vymáčení v té špíně, co jsme natropili. Někdy tak a někdy onak, nikdy se to ne-

dá pořádně odhadnout. Zase ten podivný Pán a Král, který jedná jinak, než si my dokážeme spočítat.

Tohle je jedno z poselství vánočního příběhu - Bůh je jiný. Nenechá se zapasovat do našich představ, plánů a prognóz. I tam, kde nám to bude připadat naprosto jasné, jak to bude, tam se může zachovat jinak. A nebo taky ne. Počítejme s tím, že Bůh je nevypočitatelný...

Ale má nás rád. Tahle konstanta platí. Jak se to projeví v praxi, to se s jistotou říct nedá. Bůh nás miluje a zamilovaní jednájí často velmi bláznivě. Ale jde mu o naše dobro. I vánočním příběhem nám Bůh říká: „Lidé, miluji Vás a jsem ochoten pro Vás udělat věci, které by mohl někdo považovat za bláznovství. Ale když to přijmete, tak skrze tyhle nečekané zážitky vás provedu tímto světem až do plného společenství se mnou.“

712. SCHŮZE STARŠOVSTVA (13. PROSINCE 2010)

Přítomni:

členové: Pechar, Bruncko, Drápal, Dus, Holý, Chadima, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková

náhradníci: Hoznauer

Na část: David Vávra

biblický úvod: J.Holý

píseň 636 EZ – dodatek

o pokání

modlitba

- Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v lednu tedy 10. ledna 2010.

1) Kurátor Aleš Drápal seznámil D. Vávru s názorem staršovstva na rekonstrukci a rozšíření kostela.

- Rozšiřování průčelí – ne
- Změna dispozice vstupních prostor – větší WC, prostor pro úklid, umývadlo, dřez na úkor kanceláře.
- Kuchyňka v malém sále – zatím ne
- Byt v přistavěném pavilonu – ne
- Sklady v přistavěném pavilonu – jen skříně, ne samostatné místnosti
- V přistavěném pavilonu – kuchyň, WC, sprcha, 2 klubovny, variabilní prostor
- Altán zatím ne.

2) D. Vávra vysvětlil své názory na přestavbu, přístavbu.

Snažil se o takový návrh, aby se kácelo co nejméně stromů (jeden). Aby přístavba nepřevážila nad hlavní budovou kostela, vnitřní dispozice je možná zcela libovolně, „desatero“ jen jemně tónované, nepodsvícené, jsou to vlastně okna a svítit bude jen když se rozsvítí vevnitř.

D. Vávra do ledna připraví upravený návrh projektu.

3) Staršovstvo prosí ty, kteří mohou a chtějí finančně podpořit misijní službu Elišky Adamcové v Banja Luce, o zaslání příspěvku na sborový účet č. 135027438/0300 s variabilním symbolem 777. Staršovstvo na své zářijové schůzi tuto misii definitivně podpořilo a ze sborových prostředků na ni přispívá. K plnému pokrytí nákladů je však potřeba od individuálních dárců získávat dalších 8000,- Kč měsíčně. Eliška nás o své službě pravidelně informuje, na konci března dojde k vyhodnocení jejího půlročního působení a v kladném případě bude podpořena i druhá část celkové roční misijní služby do září 2011.

Všem dárcům děkujeme!

- 4) V neděli 19.12.2010 nebude vysluhována Večeře Páně.
Večeře Páně bude vysluhována 25. 12. 2010 a 1. 1. 2011.
9. ledna 2011 se bude po bohoslužbách konat podruhé akce BraníXobě – autorská vystoupení.
30. ledna 2011 budou další laické bohoslužby, povede je Dušan Bruncko.
13. března 2011 povede bohoslužby Luděk Rejchrt.
Sborové shromáždění bude 27. března 2011.
Další laické bohoslužby budou 8. května 2011 a povede je Jiří Holý.
- 5) Staršovstvo připravuje smlouvu pro V. Proska, který by byl hlavním organizátorem přestavby.
- 6) Staršovstvo připravuje přehled, co všechno je potřeba řešit na stávající budově kostela. Např. zjistit stav odpadu, kanalizace, elektroinstalace apod.
- 7) Staršovstvo se zabývalo problematikou promítacích pláten. Někoho rušily šňůrky, někoho plátna, když se zrovna nepoužívala. Zatím se budeme snažit při bohoslužbách, na kterých se budou plátna používat, zatahovat plátna v době, kdy nejsou potřeba a uvidíme, jak to půjde a jestli to bude rušit. Dále zjistíme ceny elektrických pláten s různým ovládáním.
- 8) Novými členy našeho sboru se stali manželé Iva a Pavel Jungwirthovi. Vítejme je zde a přejeme jim, aby zde našli svůj duchovní domov.
- 9) Bratr Šnajberk už do našeho kostela ze zdravotních důvodů nemůže docházet, ale vzpomíná na naše společenství a pozdravuje nás. Navštěvuje jemu dostupnější kostel na Chodově.
- 10) Staršovstvo vyslechlo zprávu pokladní.
Sbírky:
- 21.11.2010 – na nepálského studenta se vybralo více, než bylo potřeba, máme to schované na příště.
 - Adventní seniorátní sbírka solidarity – odešleme 4000,- Kč a nebudeme dělat sbírku.
 - Sbírka na bohoslovce – bude 25. 12. 2010.
 - Brněnské tiskové misii pošleme 3000,- Kč.
 - Podle toho, kolik se získá prodejem o vánocích, rozhodne staršovstvo v lednu, kolik pošleme Nadaci Klíček.
 - Staršovstvo schválilo proplacení opravy varhan za 800,- Kč.
- 11) Staršovstvo už na minulé schůzi schválilo nákup dárků pro herce ve vánoční hře v hodnotě přibližně 100,- Kč na osobu. Zajišťuje ses. M. Drápalová.
- 12) Rozebrání a odvoz pódia po vánoční hře zajistí J. Pechar a A. Hoznauer v pondělí 20.12.2010 nebo v úterý 21.12.2010. Zapůjčení auta a přítomnost L. Rejchrta na faře domluví Prokop Stralczyňský.
- 13) Staršovstvo děkuje br. A. Hoznauerovi za napsání vánočního dopisu a ses. J. Zvánovcové za jeho distribuci.

- 14) Staršovstvo diskutovalo o větší propagaci akcí v kostele pro místní, kolemjdoucí, kolemjdoucí. Budeme hledat vhodné formy.
 - 15) Staršovstvo doporučilo br. J Pecharovi vrátit interludium po kázání.
 - 16) Staršovstvo hledá někoho, kdo by se staral o www stránky sboru.
 - 17) Orchester Akademika požádal, jestli by v našem kostele mohli uspořádat koncert asi pro 60 lidí v pátek 17.12.2010 od 18:30 do 22:00. Staršovstvo souhlasí. Požádáme je o příspěvek na topení cca 1000,- Kč.
- Společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

KŘEST

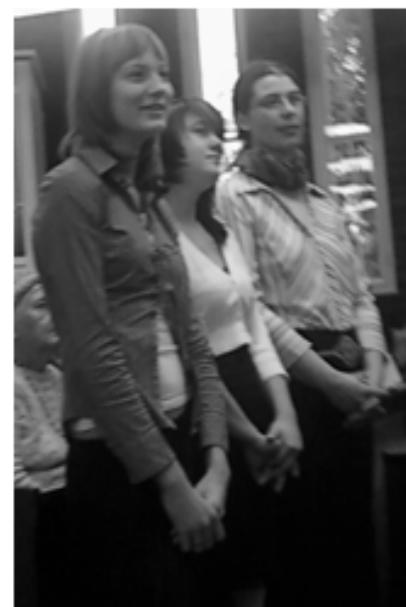
**21. 11. 2010 byla pokřtěna
Eva Buckiová**

KONFIRMACE

21. 11. 2010 byli konfirmováni

**Tadeáš Friedrich
Michal Bruncko
Eva Janotová
Ráchel Honsová
Karolína Vránová
Madla Chadimová**

VÁNOČNÍ HRA

Už jsme si na to zvykli: někdy v říjnu se objeví na nástěnce papír s výzvou: ať se přihlásí, kdo chce účinkovat ve vánoční hře. A koncem listopadu to začne. Nacvik písni, rozdělení rolí, zkoušky. Časové zaneprázdnění pro spoustu lidí. Ale kdo za tím vším stojí? Dlouhá léta to byl farář Luděk Rejchrt. Jeho hry se dosud nacvičují v řadě sborů, nejen v naší církvi. V roce 2000 se napsání hry ujala Jarmila Šmídová. S výjimkou loňského roku, kdy hru o svatém Františkovi napsala Lída

Holá, byla Jarmila až do letošního Putování do Betléma u zrodu deseti různých vánočních her. Ze začátku spolu s Kamilou Hamerníkovou, od roku 2005 spolu s manželem Janem Chadimou. Tu letošní hru zatím nemůžeme posoudit, ale každopádně Jarmilu obdivujeme, že se odvážíla vstoupit do stop tak známého tvůrce, jako byl L. Rejchrt a zajistila tak pokračování tradice branických vánočních her. Letos se přihlásilo 47 herců. Tak uvidíme.

ŘČ

ČTYŘIKRÁT O POKÁNÍ A ODPUŠTĚNÍ

„ODPUSTIT“ je křesťanské slovo.

Nedávno jsem si delší dobu povídala s jednou mimopražskou křesťankou. Je to velmi příjemná vdaná žena středních let, která je zaměstnaná v soukromé mateřské školce.

Vyprávěla mi o tom, že při nástupu na toto pracoviště ředitelka školky, která věděla, že se jedná o křesťanku, jí řekla, že nesmí říkat nic o Bohu, Ježíši, Bibli apod. Všechno šlo delší čas v klidu. Ale nedávno jí ředitelka velmi rozzlobeně řekla: „Slyšela jsem, že jste na dětech chtěla, že když si něco provedou, mají se tomu druhému omluvit a mají si odpustit. Tak to teda ne! Rodiče si stěžovali. Odpustit je křesťanské slovo. Jasně jsem vás varovala, že nic takového tady říkat nebudete. Ještě jeden přestupek a můžete jít.“

„Byla jsem z toho moc smutná“, řekla ta sestra, „ale pak jsem si uvědomila, že mne Pán přece jen poslal na tohle místo a má tam pro mne úkol. Vždyť v dopisu Timoteovi je psáno, že se máme modlit za v moci postavené. No a do téhle školky chodí děti a vnuci těch nejvlivnějších a nejbohatších lidí v našem městě. A tím, že je vídám, jak děti vyzvedávají a přivádějí, mohu se lépe modlit za tyto lidi a jejich rodiny, protože je trochu znám a nejsou pro mne jen jmény na papíře.“

Jitka Zvánovcová

O ODPUŠTĚNÍ

V žádném jiném náboženství není kladen tak velký důraz na odpouštění jako je tomu v křesťanství. Základní zvěst křesťanství hovoří o Bohu, který nás má rád, je milosrdný a odpouštějící. Zároveň vede ty, kteří k němu vzhlížejí, aby i oni odpouštěli lidem, kteří jsou jim nablízku (bližním).

Předností Nového zákona je, že tam můžeme slyšet nejen příběhy o odpouštění, ale i pozorovat odpouštění v životě Ježíše Krista, jak v běžném životě -viz např. odpouštění ženě hříšnici, tak i těm, kteří ho křižovali...

Co nám tím křesťanské pojetí odpouštění říká? V první řadě to, že člověk není odsouzen k tomu, aby byl bezmocně ovládán zlem - ani takovým zlem, jakým jsou myšlenky na pomstu. Změna je možná. Existence odpouštění je toho dokladem.

Jaro Křivohlavý (z knihy O odpouštění)

ČAS

Jarmila Dybová

Čas, čas, čas,
jak rychlý expres uhání
a letí stále vpřed.
Kdo z nás se ubrání?
Čas volá: “Čiňte pokání!”

A superexpres,
mocný rychlovlak,
dál uhání!
A veze s sebou naše činy,
a také slova, prohry, chyby, viny!
Ach, Bože, nedopusť,
ať chybí pokání.

Ten expres jede bez zastávky dál,
jak mnoho odvezl,
jak mnoho vzal,
jak mnoho odvezl,
však také dal.

Čas – čas – čas –
slyš rytmus nárazníků,
rok – rok – rok –
už dvacátý pátý –
rok – rok – rok –
už padesátý.
Zas další velký skok!

A expres uhání ...
Viny a chyby,
pravda a pokání.
Viny a chyby,
pravda a pokání ...
Slyš rytmus nárazníků,
kola se točí –
pojednou zastaví.

Stanice konečná –
to ticho bolí ...
Byla tvá cesta zbytečná,
nebo tě zachrání?

ADVENT

...Už víme, že slovo advent znamená příchod. A tak vlastně celý advent mluví o příchodu Kristově. Kdy že nám to ten Pán Ježíš přijde? Jistě, že na prvním místě jde o Vánoční příchod betlémského dítěte....

Pro nás ale Advent neznamená jen přípravu na Vánoce. Advent ukazuje i k dalšímu příchodu Páně. K tomu, který nazýváme „druhý příchod“. K poslednímu soudu. A víme, že když Kristus o tomto příchodu mluvil, tak šlo naprosto pryč všechno rozněžnělé, kterým bychom snad byli schopni obalit vánoční scenerii. Mluvil o spoustě trápení, které na tento svět dolehne. Je to tedy něco, na co bychom se měli těšit? Jasně, že měli! My totiž vidíme ještě o krok dál!

....Z tisíců kazatelen zní dnes příběh o Janu Křtiteli a jeho zvěsti. ...Jaký je Janův úkol, který oznamoval už prorok Izajáš?! Jan je hlasem volajícího na poušti, který připravuje cesty Páně. Je někým, kdo připravuje situaci pro příchod někoho dalšího. Jan neopomene zdůraznit, že za ním přichází někdo nepoměrně důležitější než je on.... A když pak jednou jde okolo Pán Ježíš, tak Jan na něj ukáže prstem a řekne: „Hle, beránek Boží, ten který snímá hřích světa!“

Víme už tedy co je cílem Janovy činnosti: připravit situaci pro Ježíšův příchod. Jak to dělá?Mluví! Volá lidi k pokání: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské!“.... Za Janem přichází spousta lidí. A co že to dělají? Činí pokání, přesně, jak je k tomu vyzval Jan. Dělají to tak, že vyznávají své hříchy!Lidem dochází, že jsou věci, které s nebeským královstvím nemají nic společného. Že by stálo zato přivítat nebeské

království v lepším stavu, než ve kterém se zrovna nacházejí oni sami.

Lidé přicházejí a vyznávají své hříchy. Svoje. Nestěžují se na bídu světa, ale řeší, kde mají oni sami na té bídě světa svoji vinu. Vyznávají ty hříchy nahlas. Tím, že člověk něco řekne nahlas, tak se hodně změní. Už tím, že mnohdy něco, co jen tak cítil, musí poskládat do slov. Tím si spoustu věcí ujasní. Proto stojí zato modlit se nahlas a nestačí jen mít nějaké zbožné pocity....Člověk sám vyznal své hříchy a Jan ho na znamení Božího odpuštění slavnostně umyl v řece. Sloveso „křtít“ znamená původně opravdu docela obyčejné umývání.

Shrnu, co už víme: Janovým úkolem bylo připravovat svět pro Ježíšův příchod. Jan to dělal tak, že lidi vedl k pokání a oni skutečně vyznávali své hříchy.

Připadá mi to hodně důležité, protože z těchto dvou věcí vyplývá třetí, a ta se týká nás. Tohle je totiž něco, co úplně stejně platí i v dnešní době. A zvláště v Adventu bychom si to měli připomínat. Jestliže chceme připravit cestu Pánu Ježíši do našeho života, jestliže chceme sami něco udělat pro to, aby Pán Ježíš v tomto světě byl a v tomto světě působil, tak mu máme připravit cestu. Jan Křtitel a lidé kolem něj nás učí, jak to máme dělat. V tomto světě je spousta věcí špatně. My bychom se měli zamyslet nad tím, co děláme špatně my sami. Jasně a srozumitelně si to pojmenovat, abychom mohli přijmout i to očištění, kterým nás stále Bůh pro Ježíšovu oběť očišťuje.

Tohle je cesta, kterou pak Ježíš přijde mezi nás, bude mezi námi působit. I mezi námi se bude objevovat jeho království.

Z kázání Jaroslava Pechara - 5. 12. 2010

STEBNO 2010

Opět se uskutečnil výjezd branického pěveckého sboru do Stebna. Po kolikáté už? Začalo to asi v roce 1999. Tehdy pro tento účel vytvořený pěvecký sbor dirigovala Pavla Čujanová, pak Miriam Žilková, od roku 2002 Rut Nývltová. Téměř každý rok se našla skupina zpěváků, kteří byli ochotni nacvičit vánoční a velikonoční repertoár – pro vystoupení ve Stebně (většinou potom i v Braníku). Zazpívali – a rozešli se. Když se blížil termín dalšího koncertu, opět uposlechli výzvu dirigentky a přišli na zkoušky. Díky jim. Díky i bratru faráři Rejchrtovi, který léta doprovázel vystoupení slovem. Letos jej vystřídal Jaroslav Pechar.

Adventní Stebno

Předpovědi meteorologů a hlášení o stavu sjezdnosti silnic mne vůbec neuklidňovaly, proto když nastal den D, sobota 11.12., byla jsem vděčna spolu s ostatními za velmi příznivé počasí.

Malé nedorozumění s panem ředitelem Tomanem, z jehož iniciativy tradice v barokním kostelíku vznikla, způsobilo, že jsme na místě byli o hodinu dříve, což se obrátilo v příjem-

né setkání v nevyhřáté chalupě pana ředitele, kde jsme se rozešli nejen vzájemným hovorem, ale i ochutnávkou toho, co nám bylo v různých štíhlých i tlustších lahvích předloženo (ale byl i čaj). Rozhodně to byl dobrý vklad a prevence před přesunem do ještě studenějšího prostoru v kostelíku. Spolu s námi „kráčela“ cestou ke kostelu i kamínka, na nichž se vařil svařák pro návštěvníky a také

pro nás (nikde to neříkejte, dala jsem si třikrát, ale až po koncertě). Přivítání bylo vřelé, některé účastníky koncertů už známe a je úžasné, že mezi posluchači jsou zastoupeny doslova všechny generace.

Bratr farář Jaroslav Pechar byl s námi poprvé a své průvodcovské role se zhostil velmi dobře, i když samozřejmě jinak, než to dělal br.farář L.Rejchrt. Patří mu za to náš dík.

Letos jsme kromě řady kratších věcí připravili zcela nově Českou vánoční mši pro sóla, sbor a varhany od moravského skladatele z počátku 20. století Eduarda Marhuly.

Mohli jsme si to dovolit, protože Branický komorní sbor se může chlubit krásnými hlasy. Vzhledem k velmi studenému prostředí obdiv zasluhují instrumentalisté Jana Stralczynská (varhany), Leoš Pospíšil (housle) a Markéta Pospíšilová (violoncello). V závěru jsme zapojili obecnost do jedné krátké barokní skladbičky a bylo vidět, že jim to udělalo radost. A co říci k celkovému výkonu sboru? Byl jeden z nejlepších v historii „Stebna“.

Po skončení jsme si ještě - jako vždy - mohli pochutnat na vynikající štole, závinu a chlebičkách a pro radost si vzít některý z velmi pěkných háčkových výrobků jedné z pravidelných návštěvnic.

Přestože letošní přípravu pěveckého sboru provázely nejrůznější těžkosti (hlavně zdravotní), jsem velmi vděčna za to, že jsme mohli přinést do Stebna radost a povzbuzení a za to, že jsme tam tak nedočkavě a srdečně přijímáni.

„Ochutnávku“ (bez svařáku) našeho koncertu nabízíme v Braníku ve středu 22. prosince od 18 hodin.

D. Rut Nývltová

KDY JSOU VÁNOCE?

- Když se ráno probudíš s přáním milovat Boha a v něm bratry – ten den jsou vánoce.
- Když v sobě zpozoruješ vnitřní popud podat ruku tomu, kdo tě urazil – toto vnuknutí jsou vánoce.
- Když v kostele, doma nebo na pracovišti cítíš nutnost zamyslet se nad tím, jak se chováš k Bohu, k rodině a k druhým – ten okamžik jsou vánoce.
- Když se setkáš s člověkem, kterému je třeba pomoci a uděláš to – ta chvíle jsou vánoce.
- Když začneš sloužit tomu, kdo nikoho nemá, komu selhává hlas a nemá už sílu – ty hodiny jsou vánoce.
- Když vychováš děti, aby se zřekly zbytečných a drahých hraček, abyste mohli pomoci tomu, kdo je v nouzi – tento postoj jsou vánoce.
- Když jsi ochoten darovat sebe Pánu, který trpí v lidech chudých, opuštěných a nemocných, pak jásej radostí – žiješ vánoce.
- Jestliže však zjistíš, že toto vše tě zanechává lhostejným a že nejsi schopen myslet na nic jiného než na sebe a na své zájmy, pak se neusmívej – vánoce od tebe odešly

opsáno v kostele na nám. Jiřího z Poděbrad

PODPORA SLUŽBY ELIŠKY

V listopadovém čísle Brány jsme měli možnost prostřednictvím dopisu Elišky Adamcové nahlédnout do jejího misijního působení v Banja Luce. Eliška se v uplynulých dvou měsících postupně zapracovávala ve svých činnostech, zejména při setkávání se studenty nad Bibli, při rozhovorech o víře a hlubším poznávání Boha, organizování volnočasových aktivit pro studenty, také při přípravách tzv. kurzů Alfa v tamním sboru (přednášky o základech křesťanství) a mnoha dalších nezbytných administrativních úkolech. Jsme vděční, že se stala pro tamní pracovníky v misii mezi studenty i pro studenty samotné přínosem. Vnímáme také její otevřenost a upřímnost v hledání Božího vedení i v její každodennosti, a upřímnou touhu být druhým opravdovou pomocí. Modlíme se proto dál, aby ji Bůh chránil, vedl a žehnal jí. Těšíme se, že se s ní v lednu příštího roku budeme moci setkat, plánuje přijet asi na 2 týdny.

Chceme na tomto místě také připomenout, že staršovstvo na své zářijové schůzi svým rozhodnutím Eliščinu službu definitivně podpořilo a ze sborového fondu sboru pravidelně na službu přispívá. Potřebná výše měsíčních nákladů však předpokládá další obětavost z našich řad. (Měsíčně se jedná o částku ve výši 8.000,-Kč.) Proto prosíme ty z vás, kteří můžete Eliščinu službu finančně podpořit, za zaslání příspěvku na číslo účtu našeho sboru: 135027438/0300 variabilní symbol 777. Za veškerou obětavost budeme velmi vděční.

Za staršovstvo Michal Mazný, Miriam Žilková, Dušan Bruncko

BRANÍK OPEN

Silvestr v Braníku aneb „Braník Open“

Pokud jste se ještě nerozhodli, jak strávíte poslední den letošního roku, a pokud se ho nechystáte raději zaspát, srdečně vás zveme do našeho, celou noc otevřeného, kostela, na pozvolna se utradičňující akci „Braník Open“. Budeme spolu trávit poslední večer roku při povídání, zpívání, filmu – nejspíš muzikálu A Very Potter, děti při hrách a rachejtlích. O naše žaludky se bravurně postará šéfkuchař Tonda.

Máte-li obavy z uklouzaných či nebezpečných ulic Prahy, ochotní bratři a sestry Vás rádi odvezou domů. Jakékoli otázky zodpovíme na telefonu 776 268 120.

Těšíme se s Vámi na shledání.

Ivo Plhák

BRANÍK SOBĚ

9. ledna nás čeká
BraníXobě II.

Pište, skládejte, komponujte a přijďte svůj výtvar předvést v tomto pásmu autorských počinů členů a přátel branického sboru. Začneme hned po bohoslužbách tj. cca v 10:30. Pozor! Váš příspěvek nesmí trvat déle než 10 minut.

Vzpomínka na BraníXobě I.

Vzpomínka na BraníXobě I.

Vzpomínka na BraníXobě I.

PERLY Z KOSTELNÍCH VÝVĚSEK

- ...10. – 15. října se koná „Celonárodní shromáždění pro modlitbu a půst“. ...Poplatek zahrnuje stravování.
- Sestry, nezapomeňte, že se můžete na našem bleším trhu výhodně zbavit toho, co vám doma překáží. Nezapomeňte vzít s sebou manžela.
- Kvůli nastalé konfliktní situaci se dnes nekoná původně ohlášené shromáždění za klid a mír.
- Kázání dnes: „Ježíš kráčí po vodách“.
Kázání zítra: „Jak najít Ježíše“.
- Barbara je stále v nemocnici a potřebuje dárce krve. Má také problémy s usínáním a prosí, zda by jí někdo nemohl zapůjčit nahraná kázání pastora Jacka.
- Nedovol starostem, aby tě ubíjely. Církev ráda pomůže.
- Tématem večerního kázání bude „Co je peklo?“ Přijďte dříve a poslechněte si zkoušku našeho sboru.
- Věřícím, kteří mají děti a nevědí to, oznamujeme, že v přízemí máme dětský útulek.

PRASKLÉ HLINĚNÉ NÁDOBY

V Číně měl jeden nosič vody 2 velké hliněné nádoby.

Visely na obou koncích tyče, kterou nosil na krku.

V jedné byla prasklina, naproti tomu ta druhá byla dokonalá a vždy donesla plnou míru vody. Na konci dlouhé cesty, která vedla od potoku až k domu, měla prasklá nádoba vodu už jen do polovičky.

Dva celé roky to takto šlo,

nosič vody nosil do domu každý den jen jednu na půl nádoby vody.

Samozřejmě dokonalá nádoba byla pyšná na svůj výkon, vždyť to dělala dokonale.

Ale chudák prasklá nádoba se styděla za svoji nedokonalost a cítila se uboze, protože je schopná jen polovičního výkonu.

Po dvou letech soužení oslovila nosiče u potoka:

Stydím se, protože voda teče po celou cestu domů.

Nosič jí takto odpověděl:

Všimla sis, že kytky rostou jen na tvojí straně chodníku,

a ne na straně druhé?

To proto, že jsem vždy věděl o tvém nedostatku a na tuto stranu cesty jsem rozeséval semena květin.

To Ty jsi je každý den zalévala, když jsme se vraceli domů.

Dva roky sbírám tyto krásné květiny, abych si ozdobil svůj stůl.

Kdybys nebyla taková, jaká jsi, tak by tato krása nemohla rozzářit můj domov.

Všichni máme své chyby.

Všichni jsme prasklé hliněné nádoby.

Ale tyto praskliny a chyby, které jsou v každém z nás, dělají náš život velmi zajímavým a vzácným.

Jen každého musíme přijmout takového, jaký je, a uvidět v něm to dobré.

TURISTÉ

V listopadu jsme vzhledem k náledí vzdaly (tentokrát samé ženy) původní plán a vydaly jsme se za mezidenominační kulturou .

Začaly jsme v husitském kostele v Resslově ulici, kde právě skončila vernisáž obrazů Jany Wienerové. Autorku známe. Chodívala na naše biblické hodiny, v Bráně už byla uveřejněna řada jejích obrázků. I tentokrát jsme získaly obraz bran Nového Jeruzaléma, který je na titulní stránce této Brány. Kromě kulturní potavy jsme tam získaly i potravu tělesnou. Horký čaj a kávu jsme přivítaly, stejně tak i horké „golubky“, které uvařila přítomná Ukrajinka.

Další zastávkou byl klášter sv. Jiljí. Výborně zpracované tabule s historickými údaji o klášteře i o řádu dominikánů nás provedly celou budovou i výstavami, které tam zrovna probíhaly.

Kromě jiného to byla výstava fotografií kostelů, které jsou v kalendáři na rok 2011. Kostely polorozpadlé, rozpadlé i nové. U každé fotografie historické údaje a zajímavosti.

Pro nás byl zvláště zajímavý kostel sv. Václava a sv. Anežky České, Hustopeče. Starý kostel spadl, zbytek byl stržen. V roce 1989 inicioval místní farář akci na podporu stavby nového kostela. A teď to nejzajímavější: V lednu 1990 bylo na účtě farnosti 9 600 Kčs. Na obnovu kostela bylo třeba 2800krát tolik. V dubnu 1990 požehnal při návštěvě ČSFR základnímu kameni papež Jan Pavel II. Nový kostel byl vysvěcen 25. září 1994.

Pravidelný sborový program

- Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)
- Neděle 9:30 **Bohoslužby**
první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží;
třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně
- Úterý 7:30 – 8:00
Ranní modlitební setkání
- Úterý 18:30 – 20:30 **MLádež**
- Středa 16:30 – 17:30
Biblická pro maminky s dětmi
- Středa od 18:00 – 19:30
Biblická hodina
- Čtvrtek 20:00 – 22:00 (nepravidelně)
PoMlaSg ("třicátníci")
- Pátek 16:00 – 18:00
Dorost (děti 8-12 let)
- úřední hodiny faráře**
Jaroslava Pechara
úterý a středa 14.00 – 16.00
čtvrtek 10.00 – 12.00

Obsah

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	3
Křest	5
Konfirmace	5
Vánoční hra	6
Čtyřikrát o pokání a odpuštění	6
Stehno 2010	9
Kdy jsou Vánoce?	11
Podpora služby Elišky	11
Braník Open	12
Braník sobě	12
Perly z kostelních vývěsek	14
Prasklé hliněné nádoby	14
Turisté	15
Poslední stránka	16

Verš na prosinec

Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.

Matouš 3,2

Zdroj: <http://hesla.dulos.cz/hes10idx.htm>

BRÁNA

XVI. ročník, číslo 12 – prosinec 2010

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, J. Holý

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>, branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symbol pro dary na křesťanskou službu je 111